

angaaer, men ogsaa med Hensyn til Indholdet, forsaavidt nemlig en eller anden enkelt Bestemmelse ved anden Behandling, hvor stundom en næsten uoverskuelig Række af Endringsforslag vil kunne foreligge til Afstemning, maatte være kommen ind i Lovudkastet, som, hvis den blev staaende uforandret, muligens vilde kunne bevirke Afbenyttelsen af det kongelige Beto og da Althinget ifkun sammentræder hvert 3die Aar, tillige medføre, at den paagældende Lov maatte udsættes mindst tre Aar, uagtet dens hurtige Emanation maaskee vilde have været af stor Interesse for Landet, og uagtet Althinget selv, naar det tilstrækkelig havde overveiet Følgerne af den paagældende Bestemmelser Vedtagelse, muligvis ikke havde villet fastholde samme. Hertil kommer, at Islands Afstand fra Kongens Residentis jo er saa stor, at det for Lokaltregeringen ikke er muligt under Althingets Behandling af en foreliggende Sag at indhente Kongens Bestemmelse med Hensyn til de Punkter, der fremkomme under Behandlingen, ligesom det ogsaa er umuligt forud at forsyne Lokaltregeringen med en aldeles udtømmende Instruksion i de enkelte Sager. Bistnok giver den i Udkastet foreslaaede Fremgangsmaade ingen fuldkommen Garanti for, at det kongelige Samtykke vil blive meddeelt paa Lovudkastet, saafremt det vedtages i den Form, hvori det ved tredie Behandling maatte blive forelagt af Lokaltregeringen, men den skaffer en saa høi Grad af Sikkerhed herfor, som efter Forholdets Natur er mulig, og den Omstændighed, at Lokaltregeringen ved Lovudkastets endelige Redaktion ikke er istand til at indestaae for dets Stadfæstelse af Kongen, vil formeentlig tillige forhindre enhver væsentlig Misbrug af den Myndighed, som saaledes er overdragen bemeldte Autoritet.

§§ 34—38

give ikke Anledning til nogen nærmere Begrundelse.

ad § 39.

Medens der i Reglen ikke i Lovgivende Forsamlinger møder nogen kongelig Kommissarius

for at deeltage i de enkelte Sagers Forhandling, og medens navnlig den lovgivende Forsamling er berettiget til at forhandle og beslutte, uden at en kongelig Kommissarius er tilstede, følger det dog af Sagens Natur, at Ministrene, hver for sin Virkefredes Bedkommende, kunne bidrage væsentlig til de enkelte Sagers Oplysning under deres Forhandling i Representationen, og at der derfor i konstitutionelle Forsatningslove sædvanlig forbeholdes Ministrene Ret til, naar de ville, at møde i Forsamlingene og — idet de forøvrigt ere Forretningsordenen underkastede — at forlange Ordet, saa ofte de ønske det. Denne Deel af de konstitutionelle Ministres Forretninger maa paa Grund af Forholdene i det islandske Althing overdrages til den eller de Mænd, som have Sæde i Lokaltregeringen.

ad § 41.

En Bestemmelse om, hvormange af Thingets Medlemmer der skal være tilstede, forat en gyldig Beslutning kan tages, er fornøden navnlig ved en saa faatallig Forsamling som Althinget, der efter Bestemmelsen i denne Paragraf, saalænge Thingets Sammenfætning er uforandret, altsaa ikke vil kunne tage nogen Beslutning, naar ikke mindst 14 Althingsmænd ere tilstede.

ad §§ 42—45.

For disse Paragrafer gjøres formeentlig ingen særlig Begrundelse fornøden.

ad § 46.

Bestemmelsen om, at Althingets Forretningsorden skal fastsættes ved Lov, er formeentlig tilstrækkelig motiveret ved Hensynet til de for Island etendommelige Forhold. Det er herved navnlig taget i Betragtning, at der ifkun i Landets særlige Anliggender tilkommer Althinget lovgivende Myndighed, medens derhos dets Stilling ligeoverfor Regeringen er noget forskjellig fra, hvad der ellers er Tilfældet med lovgivende Forsamlinger. Der er fremdeles i saa Henseende taget Hensyn til, at Althingets ordinære Sammenkomster ifkun finde Sted hvert tredie Aar for 6 Uger ad Gangen,